

for at være et overmaade korrekt Udtryk for Samlingspolitikken Tanke, om man havde, hvad man kunde have gjort, hjulpet til at sætte det ærede Medlem for Hillerød (Dinse) ind i Finansudvalget. Det kunde være gjort enten fra Reformpartiets eller fra de moderates Side. Hvorfor gaa nu de moderate og Reformpartiet — for det maa jo være dem, der er Tale om ved politisk Samlingspolitik — hen og støtte den radikale Politik ved at undlade det?

Det forekommer mig endvidere, at det havde været ganske naturligt, om det ærede Medlem for Hillerød havde taget Ministrene ordentlig i Skole, thi den største Modstand mod Gennemførelsen af en stor konservativ Samlingspolitik hidrører aabenbart fra dem. Baaede før Folketingsvalget manede de deres Tilhængere ude i Landet til at afholde sig fra sligt, og kort før sidste Landstingsvalg stillede enkelte Ministre og særlig Trafikministeren sig i Spidsen for den samlede Hær af Reformmænd, moderate, radikale og Socialdemokrater for at drage i Leding mod det fæle Højre. Nu betvivler jeg ikke, at det ærede Medlem for Hillerød har taget Ministrene ordentlig i Skole for en saadan Modstand mod Samlingspolitikken, men naar vi andre i Højre skulle staa Skoleret her for det høje Ting og dermed for Befolkningen, vilde jeg have sat Pris paa, at den anden Skoleret ikke havde holdt sig indenfor lukkede Døre. Dernæst vil jeg angaaende al den Tale om eksklusiv og intransigent Højrepolitik — jeg indrømmer, at det ærede Medlem brugte ikke Ordet „intransigent“ — sige, at Kendsgemningerne tilstrækkeligt vise, at det er en Tale ganske hen i det blaa, som ingen Realiteter har bag sig. Det er i Virkeligheden kun et Foster af de Herrers egen Fantasi.

Ved sin Omtale af Forholdene i 2den Landstingskreds talte det ærede Medlem om det Antal konservative Valgmænd, der bleve satte ind i Frederiksborg Amt i Modsætning til, hvad der skete i Roskilde- og Køge-Kredsene. Jeg skal kun sige, at det er med Tilfredshed, jeg hører det ærede Medlem udtale sig netop, som han gjorde. Det er rent personligt, jeg siger dette. Jeg har kun deltaget i politiske Møder i Frederiksborg Amt, netop i de Kredse, der satte saa mange konservative Vælgere ind, hvorimod jeg aldrig har deltaget i noget Møde, det jeg erindrer, i Roskilde-Kredsen. Men jeg indrømmer, at jeg har været til et Møde i Køge-Kredsen, og det var til — jeg tror at turde sige det, i alt Fald sagde Oppositionspresen

det — en meget ridderlig Duel med den ærede Justitsminister. Den havde ingen sørgelige Følger, der hændte jo det glædelige, at Justitsministeren blev valgt. Men jeg skal heller ikke nægte, at jeg troede ikke, det var saa forfærdeligt, at jeg drog derned, jeg troede, det var noget i det ærede Medlems Aand. Man har tidligere bebrejdet det ærede Medlem fra Højres Side, at han i Virkeligheden i sin Tid havde sat Justitsministeren her ind i Tinget. Det ærede Medlem har fralagt sig alt Ansvar for denne Brøde, det har jeg dog hørt. Imidlertid vil jeg indrømme, at jeg har aldrig fundet, at man med Rette kunde sige, at det var en Brøde fra det ærede Medlems Side. For naar vi skulle være ganske ærlige, vare vi alle glade den Aften, Hørup faldt (Afbrydelse). Ja, ikke alle, jeg tænker her kun paa Højre, eller i alt Fald den allerstørste Del af Højre. Man bør derfor ikke fra vor Side anklage nogen for at have bidraget dertil. Imidlertid har det ærede Medlem tidligere altid fralagt sig ethvert Ansvar, det har jeg hørt, men maaske er det ikke rigtigt. Imidlertid, det var vel ikke saa forfærdeligt at drage ud og tage en Turnering med en Minister. Det kan ikke siges at være en Brøde for en Højremand, i Særdeleshed, naar Ministeren stod sig.

Men saa ønsker jeg at gøre en Bekendelse netop med Hensyn til Valget i 2den Landstingskreds. Ledelsen af dette Valg var fra Højres Side lagt i min Haand. Jeg var saaledes ganske godt inde i, hvorledes Forholdene stillede sig, og jeg skal villig erkende, idet jeg dog ikke paa nogen Maade ønsker at blive indrulleret i det ærede Medlems samlingspolitiske Grupperinger, at da vi i Højre vare komne paa det rene med, at vi kunde beholde de 5 Pladser af de 8, vi sade inde med, og vi havde nogle Stemmer tilovers, saa vi paa, hvordan de andres Stilling var. Det var da givet, at Socialdemokraterne skulde have den ene Plads og Reformpartiet den anden, men det var overmaade tvivlsomt, hvem der skulde have den tredje. I alt Fald stod det efter de Oplysninger, der forelaa for os, en Tid lang paa Vippen, og jeg skal ikke nægte, at da det saaledes saa ud til at staa paa Nippet, var jeg af den Opfattelse, en Opfattelse, som jeg har drøftet med nogle af de Herrer, som jeg arbejdede sammen med, at saa vilde det være det eneste rigtige — sund Sans maatte føre os til det —, at vi med de Højrestemmer, vi havde tilovers, bidroge til, at der